

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 32 0 Rs 429045 25 Rev

Sarajevo, 14.10.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Amire Sadović, kao predsjednice vijeća, Enise Bilajac i Snježane Malešević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M.H. iz T., koju zastupaju punomoćnici Edin I. Hodžić, Kenan Elezović i Mirza Dževdetbegović, advokati iz Advokatskog društva Head legal d.o.o. Tuzla, protiv tužene JU Osnovna škola „Solina“ Tuzla, i umješaca na strani tužene Tuzlanski kanton, koga zastupa Kantonalno pravobranilaštvo Tuzla, radi zaštite prava iz radnog odnosa i poništenja odluke, vrijednost spora 500,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice, protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 429045 25 Rsž od 09.06.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj 14.10.2025. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Revizija se dopušta i usvaja, drugostepena presuda ukida i predmet vraća drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

O troškovima postupka nastalim u povodu revizije odlučit će se konačnom odlukom.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 429045 22 Rs od 24.12.2024. godine, odlučeno je:

„Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice, a koji glasi:

„Utvrdjuje se da je nezakonita Odluka o prekidu mandata direktora broj 366/22 od 05.07.2022. godine, pa se ista poništava, te se dosljedno tome obavezuje tužena Javna ustanova Osnovna škola „Solina“ Tuzla, da tužiteljicu H.M. vrati na radno mjesto - poziciju Direktora Javne ustanove Osnovna škola „Solina“ Tuzla i uspostavi joj sva prava po osnovu Odluke o imenovanju direktora Javne ustanove Osnovna škola „Solina“ Tuzla broj 794/21 od 28.09.2021. godine i Ugovora o obavljanju poslova direktora škole (ugovor o radu na određeno vrijeme) broj 795/21 od 28.09.2021. godine, u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom izvršenja.

Obavezuje se tužena Javna ustanova Osnovna škola „Solina“ Tuzla da tužiteljici H.M. na ime naknade štete zbog izgubljene dobiti za period od 05.07.2022. godine do 30.06.2024. godine, isplati ukupan novčani iznos od 6.561,53 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2024. godine, pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom izvršenja.

Obavezuje se tužena Javna ustanova Osnovna škola „Solina“ Tuzla da na ime tužiteljice H.M., kod nadležnog organa – Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje - KAS Tuzla, uplati razliku manje uplaćenih doprinosa na plaću i iz plaće za penzijsko i invalidsko osiguranje u iznosu od 2.430,22 KM, za period od 05.07.2022. godine do 30.06.2024. godine, u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom izvršenja.

Obavezuje se tužena Javna ustanova Osnovna škola „Solina“ Tuzla, da tužiteljici H.M., naknadi troškove parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude, pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom izvršenja.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 429045 25 Rsž od 09.06.2025. godine (st.1.) žalba tužiteljice je odbijena i prvostepena presuda je potvrđena; (st.2.) odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavila tužiteljica, po punomoćniku, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, pozivom na odredbu člana 237. stav 4. tačka 2. ZPP, sa prijedlogom da se revizija dopusti i usvoji, ta presuda preinači tako da se u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice, uz nadoknadu cjelokupnih troškova postupka, ili ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje. Zahtjeva nadoknadu troškova za sastav revizije u iznosu od 1.179,36 KM.

Revidentica smatra da je pobijana presuda zasnivana na shvatanju koje nije podudarno sa pravnim shvatanjima Vrhovnog suda Federacije BiH izraženog u više predmeta, između ostalih, i u predmetu broj 65 0 Rs 559012 22 Rev zasnovan na presudi Ustavnog suda Federacije BiH broj U-20/22 o djelovanju odluka tog suda, a kojom je utvrđeno da zakon ili pojedina zakonska odredba nije u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. U reviziji je postavljeno pravno pitanje koje glasi:

„ Kako može biti zakonita odluka koja je utemeljena na neustavnoj odredbi ? “

Tužena nije podnijela odgovor na reviziju.

Umještač na strani tužene osporava navode revizije, sa prijedlogom da se revizija odbaci ili odbije. Zahtjeva nadoknadu troškova za sastav odgovora na reviziju u iznosu od 1.008,00 KM.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 241. stav 2. ZPP¹ ovaj sud je odlučio:

Revizija se dopušta.

Prema odredbi člana 237. stav 3. ZPP, Vrhovni sud Federacije može, izuzetno, dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

Odredbom člana 241. stav 2. ZPP propisano je da u povodu revizije iz člana 237. stav 3. tog zakona, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo, uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Ovaj sud je ocijenio da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za dopustivost revizije u skladu sa odredbama člana 237. stav 3. i stav 4. tačka 2. ZPP. Ovo, jer od navedenog materijalno-pravnog pitanja zavisi ishod spora u ovoj pravnoj stvari, a o istom ovaj sud je već zauzeo shvatanje u revizijskoj presudi broj 65 0 Rs 559012 22 Rev od 14.07.2022. godine, a koji je zasnovan na presudi Ustavnog suda Federacije BiH broj U-20/22 od 27.06.2022. godine (Sl. novine F BiH broj 54/22). Revizija tužiteljice osnovano ukazuje na nepodudarnost pobijane drugostepene presude sa ovim shvatanjem.

Revizija je osnovana.

Predmet spora je tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenje da je nezakonita Oduka tužene o prekidu mandata direktora broj 366/22 od 05.07.2022. godine (dalje: sporna Odluka), zahtjev za povrat na poziciju direktora i uspostavu prava tog radnog mjesta, zahtjev za isplatu razlike plaća za period od

¹ Zakon o parničnom postupku (Sl.novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15)

05.07.2022. do 30.06.2024. godine sa kamatnim zahtjevom, uplatu pripadajućih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za isti period, i zahtjev za naknadu troškova postupka.

U postupku pred nižestepenim sudovima je utvrđeno:

- da je odlukom tužene od 27.05.2021. godine ranijem direktoru, B.S., prijevremeno predao mandat na osnovu člana 19. stav 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju (Službene novine TK broj 8/21), a koja odredba je proglašena neustavnom presudom Ustavnog suda Federacije BiH broj U-31/21 od 02.03.2022. godine;
- da je odlukom tužene o imenovanju vršioca dužnosti od 18.06.2021. godine, a potom o imenovanju direktora od 02.08.2021. godine tužiteljica postavljena za direktora na mandatni period od četiri godine počev od 07.09.2021. godine, i sa tuženom zaključila ugovor kojim su regulisana prava i obaveze direktora u mandatnom periodu od 28.09.2021. do 28.09.2025. godine;
- da je spornom Odlukom tužiteljici prekinut mandat direktora sa danom 04.07.2022. godine na osnovu člana 114a. Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju, tj. na osnovu odredbe člana 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju (Sl. novine TK broj 10/22) a koja odredba je proglašena neustavnom presudom Ustavnog suda broj U-25/22 od 18.04.2023. godine, koja je objavljena u Službene novinama Federacije BiH broj 39/23;
- u obrazloženju sporne Odluke tužena je navela da od strane ranijeg direktora B.S. zaprimila 01.07.2022. godine zahtjev za uspostavu mandata, da je taj mandat direktora istoj uspostavila s obzirom na donijetu presudu Ustavnog suda Federacije BiH broj U-31/21 od 02.03.2022. godine, a tužiteljici, kao novom direktoru, prekinula mandat direktora postupajući u skladu sa članom 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju (Sl. novine TK broj 10/22).

Drugostepeni sud odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva tužiteljice kao neosnovanog je zasnovao na stanovištu, da u situaciji kada je odluka o prijevremenom prestanku mandata ranijeg direktora B.S. donesena na osnovu odredbe člana 19. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju iz 2021. godine, koja je proglašena neustavnom, i kada je raniji direktor podnijela zahtjev za uspostavu mandata, tužena je bila dužna da uspostavi taj mandat, zbog čega je morala tužiteljicu prijevremeno razriješiti sa pozicije direktora. Pri ovom, nalazi da su irelevantnim žalbeni navodi tužiteljice da je presudom Ustavnog suda F BiH broj 25/22 od 18.04.2023. godine (Sl. novine F BiH broj 39/23) utvrđeno da član 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju iz 2022. godine nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, te da je presudom Ustavnog suda F BiH broj U-20/22 od 27.06.2022. godine (Sl. novine F BiH broj 54/22) utvrđeno da odluke Ustavnog suda F BiH kojim je utvrđeno da je zakon suprotan, odnosno nije u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, imaju retroaktivno dejstvo na sudske postupke koji su u toku. U konačnom, zaključuje da je sporna Odluka zakonita i da je pravilno postupio prvostepeni sud kada je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužiteljice.

Osnovano revidentica navodi da je pravni stav drugostepenog suda nepodudaran sa izraženim pravnim shvatanjem u presudi ovog suda broj 65 0 Rs 559012 22 Rev od 14.07.2022. godine, a odnosi se na ustavno pitanje o pravnom djelovanju odluka Ustavnog suda Federacije BiH na sudske postupke u toku, kojom je utvrđeno da je zakon ili propis ili pojedina odredba zakona ili propisa suprotna, odnosno u nesaglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. U svojoj presudi broj: U- 20/22 od 27.06.2022. godine Ustavni sud Federacije BiH se izjasnio da je pravno dejstvo takvo – da se u odnosu na postupke koji su u toku pred redovnim sudovima u bilo kojoj fazi sudskog postupka, od dana objave, imaju primijeniti na način da se takav propis, zakon ili pojedina odredba ne primjenjuju u redovnosudskim postupcima, odnosno odluka Ustavnog suda Federacije BiH ima retroaktivno dejstvo na sudske postupke koji su u toku (član 40. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine²).

² Sl. novine FBiH broj 6/95 i 37/03

Primijenjeno na konkretan slučaj valja reći, da u vrijeme kada je presuda Ustavnog suda Federacije BiH broj 25/22 od 18.04.2023. godine objavljena u Službenim novinama Federacije BiH broj 39/23 predmetna parnica je bila u toku pred prvostepenim sudom (tužba predana sudu 04.08.2022.g., tužena primila tužbu 27.10.2022.g.), što znači da ima pravno djelovanje u slučaju tužiteljice, odnosno ima se primijeniti na sve situacije koje su proizašle iz takvih pravnih odnosa. Kod toga da je utvrđeno da član 11. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovnom odgoju i obrazovanju (Sl.novine TK broj 10/22) nije u skladu sa Ustavom Federacije BiH, to je drugostepeni sud pogrešnom primjenom prava ocijenio da je zakonita sporna Odluka o prekidu mandata direktora. Naime, sporna Odluka je donijeta na osnovu neustavne zakonske odredbe kantonalnog propisa, pa se ne može opravdati niti situacijom koju je drugostepeni sud naveo u razlozima pobijane presude.

Usljed pogrešne primjene prava drugostepeni sud je propustio ispitati činjenično stanje prvostepenog suda o izvedenom vještačenju po vještaku ekonomske struke, pa nema uslova za preinaku. Radi izloženog, valjalo je u skladu s odredbom člana 250. stav 2. ZPP drugostepenu presudu ukinuti i odlučiti kao u prvom stavu izreke ovog rješenja.

O troškovima postupka nastalim u povodu revizije odlučit će se konačnom odlukom (član 397. stav 3. ZPP).

Predsjednica vijeća
Amira Sadović, s.r.